

Fejér Zoltán

TANÉVNYITÓ IGEHIRDETÉS*

Előimádság: Mennyei Édes Atyánk! Az ének-
szó után imádságban is szeretnénk áldani a Te
szent nevedet. Áldani, hogy mindent olyan
szépen intéztél, áldani, hogy sasszárnyakon
hordoztál minket. Köszönjük, hogy megtar-
tottad életünket, és most, ebben az új tanév-
ben valóban elindulhatunk tanulni és taníta-
ni, együtt Teveled. Segíts mindannyiunknak,
hogy elcsendesedve tudjunk Rád figyelni,
hogy a hála mellett a kíváncsiság is ott legyen
a szívünkben, hogy akarjuk tudni, mivel indít-
asz minket! Mi az, amit a szívünkre szeretnél
helyezni, amit így év elején útmutatóként meg-
akarsz velünk értetni? Arra kérünk, hogy most
bármilyen van az életünkben, ami megakadályoz-
na abban, hogy Rád tudjunk figyelni, azt most
tudjuk félretenni, és semmi más ne legyen
fontos, csak a Te szent Igéd és annak üzenete.
Bocsásd meg minden bűnünket, és kérünk,
tedd élővé és hatóvá a Te szent Igédet! Nem
magunkért, egyedül Jézus Krisztus érdeméért
kérünk, hallgass meg minket! Ámen.

46. Zsoltár

¹A karmesternek: Kórah fiaié. Ének magas hang-
ra.²Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig
biztos segítség a nyomorúságban. ³Azért nem
félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omla-
nak a tenger mélyébe; ⁴ha háborognak és tajté-
koznak is vizei, és tombolásától megrendülnek
a hegyek. ⁵Egy folyam ágai örvendeztetik Isten
városát, a Felségesnek szent hajlékait. ⁶Isten van
benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre
kelve. ⁷Népek háborognak, országok inognak, ha
az ÚR mennydörög, megretten a föld. ⁸A Seregek
URA velünk van, Jákób Istene a mi várunk. ⁹Jőj-
jete, lássátok az ÚR tetteit, aki bámulatos dol-
gokat művel a földön. ¹⁰Háborúkat szüntet meg
a föld kerekéségén, újat tör össze, lándzsát tördel
szét, harci kocsikat éget el. ¹¹Csenedesdjete el,
és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Ma-
gasztalnak a népek, magasztal a föld. ¹²A Seregek
URA velünk van, Jákób Istene a mi várunk.

* Igehirdetés, mely elhangzott 2020. au-
gusztus 31-én a Sárospataki Református
Kollégium Gimnáziuma, Általános Isko-
lája és Diákotthona tanévnitóján.

Kedves Tanártársak, kedves Diákok!

A felolvasott zsolnárt egy olyan ember mondta el imádságként, aki tudott csendben lenni. Egy olyan ember, aki az Úr előtt való csendességében megismeri, hogy valójában ki is az élő Isten, majd bizonyosságot tesz Róla.

Én hiszem, hogy a tanév elején Mindenható Istenünk ugyanezt kéri tőlünk is. Tudjunk elcsendesedni ebben a tanévben is, amikor csak lehet, hogy meglássuk és megtapasztaljuk, hogy kicsoda az Isten. Egy nagyon hosszú szünet után lehetünk újra együtt. Egy olyan szünet után, amikor olyan dolgok történtek velünk, amelyeket egyikünk sem tudott elképzelni. Talán csak álmainkban fordult elő, hogy egyszer majd bezárják az iskolát, és az elmúlt év második felében ez meg is történt. Nem találkozhattak a barátok, az osztálytársak, a kollégák. Az első hetekben talán még úgy éreztük, semmi gond, aztán a hetek elteltével éreztük, hogy ez így nincs jól. Nagyon nehéz hónapokon vagyunk túl, amikor az ember elkezdte átértékelni az életében a dolgokat. Átértékelni, hogy mi is az, ami valójában fontos, mi az, ami fontos kell legyen, és mi az, ami igazán értékes az ember életében, amiért érdemes élni, küzdeni és kitartani. Volt időnk átgondolni, hogy mennyire fontos egy-egy kapcsolat, mennyire fontos az, hogy legyenek biztos pontok az életünkben, amelyeket nem tudnak elvenni tőlünk, amelyeket nem lehet „bezárni”. Ha néha még álmodtunk is arról, hogy egyszer bezárják az iskolát, de arra én semmiképp nem gondoltam, hogy még a templomot is bezárhatják. Bár rövid időre, de még az istentiszteleteket is otthon lehetett csak hallgatni. Nehéz hónapokon vagyunk túl, és egy nagyon hangos pecúrtáboron. Kedves 9-es diákok! Jó volt együtt tölteni veletek ezt a három napot, három nagyon hangos és vidám napot. Holnaptól elindul a tanítás.

Kedves Kollégák! Különös dolog történt ma velem! Amikor a 9-es diákokat a pecúrtábor után utoljára igazítottam el, kihirdettem azt is, hogy holnaptól kezdődik a tanítás. Ami különös volt, az a diákok reakciója! Nem azt mondták, hogy „Jaj de kár!”, hanem elkezdtek tapsolni. Örömmel, és úgy éreztem őszintén kezdtek el tapsolni, amiért végre igazi tanításban lesz részük.

„Csendesedjete el!”

Bevallom, a csendről nekem ifjúkorom jut eszembe, ugyanis én fiatal diákként nagyon nem szerettem a csendet. Nem szerettem, mert féltem. Nagyon féltem azoktól a dolgoktól, amelyeket cselekedtem, és tudjátok mindnyájan, hogy a csendben ezek mindig megszólalnak. Ha tényleg tudok igazán csendben lenni, akkor mindig előjönnek azok a dolgok, amelyeket talán a hangoskodással, a különböző pótcselekvésekkel félre tudok tenni. A csendben ezek mindig megszólalnak. Azt is bevallom, hogy a csendet azóta szeretem, amióta megismertem Istent.

„Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”

Miért fontos a csend ahhoz, hogy Istent megismerd? Azért, hogy meghalld Isten hangját. A minap egy fiatalal beszéltem, és azt kérdezte tőlem: „Honnan tudom,

hogy mikor szól Isten? Honnan ismerem fel, hogy amit hallok, azt Isten mondja?” Azt mondtam neki, képzeld el, hogy már édesapa vagy, és elindultok a gyermekeddel egy piacra. Több ezer ember, mindenki árulja a maga áruját, kiabál, az emberek egymással hangosan beszélnek, te pedig a kisfiaddal sétálsz, aki egyszer csak elengedi a kezéd és eltűnik. Több ezer ember, mindenki hangoskodik, te pedig elkiáltod a kisfiad nevét. Biztos vagyok benne, hogy a gyermeked több ezer hang között is fel fogja ismerni, hogy te szólítod. Miért? Mert sokat beszélgettetek, nagyon jól ismeritek egymást, ezért rögtön felismeri, hogy most az édesapja kiáltja az ő nevét. Minél több időt töltesz Istennel, minél többször vagy csendben Istennel, annál inkább fel fogod ismerni azt, amit Isten személyesen neked mondani akar.

Nézzük meg, Isten mit akar mondani nekünk a 2020/21-es tanév elején. Sokszor fogjátok hallani ezt az ígét, ott lesz az osztályokban és a folyosókon egyaránt, ugyanis ez az Iskolánk éves ígéje is. A következőt akarja ebben a tanévben különösen a szívünkre helyezni: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.” (Zsolt 46,2)

Miután a zsoltáros ezt leírja, így folytatja: „Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek.” A diákpresbiteri táborban egy diáktársatok úgy fogalmazta meg ennek a zsoltárrésznek az üzenetét, hogy azért írja ezt a zsoltáros, mert amikor emberileg teljesen tehetetlen vagyok, és olyan dolgok történnek körülöttem, amelyekkel semmit nem tudok tenni, és senki nem tud rajtam segíteni, Isten akkor is ott van velem. Amikor a talaj is kicsúszik a lábam alól, Isten akkor is biztos segítség. Valami hasonlót élhetett meg ez a zsoltáros, tehetetlen volt, megrendült alatta a föld.

Életemben kétszer éltem át igazi földrengést, egyszer hét éves lehettem, majd 1990-ben, már végzősként. Az iskolaudvaron beszélgettünk a barátokkal, mikor hirtelen rettenetes nagy zúgást, morajlást hallottunk, és elkezdett össze-vissza mozogni alattunk a föld. Ott akkor elgondolkodtam egy kicsit azon, hogy az életben is vannak helyzetek, amikor a legbiztosabb pont is megmozdulhat alattunk. Néhány ilyen hónapon vagyunk most túl, amikor a legbiztosabbnak tűnő dolgok is megmozdultak alattunk.

Nem tudjuk, mi fog történni velünk ebben a tanévben, de már az elején azt ígéri Isten: tudjátok meg, hogy bármi is történjen, Ő akkor is biztos segítség lesz mindannyiunk számára.

Isten oltalom, ahova menekülni lehet, ahol megtalálad azt, amire tényleg szükséged van, ha biztonságot keresel.

Isten erő, amikor készülsz egy-egy vizsgára, amikor úgy érzed, nem tudsz tovább menni, vagy meg kell küzdened egy problémával.

Nem tudom, hogy féltek-e most éppen valamitől, talán aggódunk, hogy meddig fog tartani az iskola, kilencedikesként jó döntést hoztam-e, hogy ezt az iskolát választottam? Végzősként ott lehet a félelem az érettségi, a továbbtanulás felől. Sok minden van, amire nézve azt mondhatjuk, hogy egy kicsit aggódunk, de hadd legyen az éves

igénk támasz és útmutatás félelmeinkben. Bármilyen is történjen velünk, ne felejtsük el, hogy mindig van egy biztos személy, akire lehet építeni, akiről ezt mondja a zsoltáros: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.” (Zsolt 46, 2)

Ámen.

Utóimádság: Mennyei Édes Atyánk, megvalljuk őszintén, annyi mindenre gondolkunk, amikor segítségre van szükségünk. Annyi mindent próbáltunk erőként használni, annyi mindenről gondoltuk, hogy oltalom lehet életünkben. Segíts minket, hogy elsősorban Rád tudjunk támaszkodni. Hadd higgyük el mindnyájan, hogy ebben az állandóan változó világban az egyedüli biztos pont Te vagy. Te, akiben a változás árnyéka sincs. Köszönjük Jézus Krisztus, hogy Te tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagy. Vedd el félelmeinket és aggodalmainkat! Add, hogy legyenek ebben a tanévben is áldott és csendes időszakaink, ahol meg tudsz szólítani, és meg tudunk szólítani Téged! Kérjük, add áldásodat erre az új tanévre, áldd meg munkáját tanárnak és diáknak egyaránt! Nem magunkért, hanem Jézus Krisztus érdeméért kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen.